

Nr. 10311/10.02.2026

Către,

MINISTERUL FINANTELOR

Domnului Ministru Alexandru NAZARE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

Domnului Președinte Adrian Nicușor NICA

Referitor: Clarificări privind interpretarea noțiunilor de „echipamente tehnologice”, „active utilizate în activitatea de producție și procesare”, „active reprezentând re tehnologizare” și a sintagmei „folosite în scopul desfășurării activității economice” prevăzute la art. 22 din Codul fiscal

Stimate Domnule Ministru Alexandru Nazare,

Stimate Domnule Președinte Adrian Nica,

Având în vedere aspectele suplimentare rezultate din practica recentă a controalelor fiscale, precum și necesitatea asigurării unei interpretări unitare și coerente a prevederilor art. 22 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, completăm adresa Camerei Consultanților Fiscali nr. 10160/21.01.2026 cu solicitarea de clarificări referitoare la interpretarea noțiunilor de „echipamente tehnologice”, „active utilizate în activitatea de producție și procesare”, „active reprezentând re tehnologizare”, precum și a sintagmei „folosite în scopul desfășurării activității economice”, **în scopul asigurării unei aplicări unitare și previzibile a facilității fiscale privind profitul reinvestit la nivelul tuturor structurilor de control fiscal.**

Din practica recentă a activității organelor de inspecție fiscală rezultă situații în care aplicarea facilității fiscale este refuzată ca urmare a unei interpretări restrictive a noțiunilor de „echipamente tehnologice”, „active utilizate în activitatea de producție și procesare” sau „active reprezentând re tehnologizare”, **organele de control apreciind că aceste active ar trebui să fie specifice obiectului principal de activitate al contribuabilului sau să fie utilizate în mod direct și nemijlocit în procesul tehnologic de producție.**

O asemenea abordare, constatăm însă că nu este însă susținută de formularea art. 22 din Codul fiscal, care condiționează aplicarea facilității de încadrarea activelor în categoriile expres prevăzute de lege, de punerea acestora în funcțiune și de utilizarea lor în scopul desfășurării activității economice, fără a exista reglementată și o cerință suplimentară privind caracterul exclusiv sau determinant al activelor în procesul de producție ori specificitatea acestora față de obiectul principal de activitate.

Totodată, se constată în practică tendința de a suprapune criteriile de calificare a activelor eligibile pentru aplicarea facilității fiscale reglementate de art. 22 din Codul fiscal cu criterii utilizate în alte contexte fiscale, precum cele referitoare la deductibilitatea cheltuielilor potrivit art. 25 din Codul fiscal sau noțiunile specifice legislației în materie de TVA. Considerăm că nicio asemenea suprapunere nu este susținută de cadrul legal aplicabil și poate conduce la interpretări neunitare și la restrângerea nejustificată a sferei de aplicare a facilității fiscale, prin caracterul limitativ al acestora.

Deși evaluarea caracterului activelor eligibile poate implica, în mod legitim, o analiză a circumstanțelor concrete ale fiecărei investiții, apreciem că această analiză trebuie realizată cu respectarea strictă a prevederilor art. 22 din Codul fiscal și **fără a adăuga condiții care nu sunt prevăzute în mod expres de lege.**

Vă supunem atenției că în lipsa unor clarificări oficiale la nivelul Ministerului Finanțelor și al ANAF, aceste diferențe de interpretare se reflectă în practici administrative neunitare și în acte de control fiscal emise în situații similare, ceea ce reprezintă practic un tratament fiscal diferit și evident discriminatoriu în aplicarea legii fiscale, generând insecuritate juridică pentru contribuabili.

Având în vedere cele de mai sus, apreciem că se impune clarificarea unitară, la nivelul Ministerului Finanțelor și al ANAF, a modului de interpretare și aplicare a noțiunilor de „echipamente tehnologice”, „active utilizate în activitatea de producție și procesare”, „active reprezentând re tehnologizare”, precum și a sintagmei „folosite în scopul desfășurării activității economice”, în vederea asigurării unei aplicări corecte, coerente și previzibile a facilității fiscale reglementate de art. 22 din Codul fiscal.

Clarificări privind aplicarea prevederilor referitoare la subgrupa 2.1 și clasa 2.2.9 din Catalogul mijloacelor fixe

De asemenea, apreciem necesar a semnală existența unor dificultăți suplimentare de interpretare și aplicare a prevederilor art. 22 din Codul fiscal și sub aspectul utilizării Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin hotărâre a Guvernului, în vederea calificării activelor eligibile pentru aplicarea facilității fiscale privind profitul reinvestit.

Potrivit art. 22 alin. (1) din Codul fiscal, pentru activele corporale, cu excepția activelor utilizate în activitatea de producție și procesare și a activelor reprezentând re tehnologizare, scutirea de impozit se aplică în cazul activelor prevăzute în subgrupa 2.1, respectiv în clasa 2.2.9 din Catalogul mijloacelor fixe.

Din practica recentă a activității de inspecție fiscală rezultă însă situații în care organele de control procedează la o analiză formală și restrictivă a încadrării activelor în aceste subgrupe, fără a avea în vedere funcția economică a activelor și rolul acestora în desfășurarea activității economice a contribuabilului.

O asemenea abordare riscă să transforme Catalogul mijloacelor fixe, care are rolul de instrument tehnic de clasificare și de stabilire a duratelor normale de funcționare, într-un **criteriu autonom și exclusiv de eligibilitate fiscală**, utilizat în mod rigid pentru restrângerea sferei de aplicare a facilității fiscale.

Mai concret, organele de control procedează la reîncadrarea mijloacelor fixe din subgrupa 2.1 în subgrupa 2.2, de exemplu, neluând în considerare încadrarea realizată de comisiile tehnice ale contribuabililor, care sunt formate din persoane calificate și competente în domeniul tehnologic sau chiar experți tehnici în unele cazuri.

De asemenea, există situații în care componente ale unor echipamente tehnologice sunt reclasificate dintr-o subgrupă în alta, trecând peste faptul că atât funcțional, cât și economic întregul echipament reprezintă un tot unitar, fiind achiziționat într-un singur scop, acela al îmbunătățirii performanței tehnologice la nivelul activității desfășurate de contribuabil.

În acest fel, prin astfel de reîncadrări și segmentări ale echipamentelor tehnologice, organele de control procedează în mod abuziv, în opinia noastră, la anularea parțială sau în totalitate a facilității fiscale.

Considerăm că o astfel de interpretare nu este susținută de prevederile art. 22 din Codul fiscal, care face trimitere la subgrupa 2.1 și clasa 2.2.9 exclusiv în scopul delimitării categoriilor de active corporale eligibile, fără a institui obligația unei încadrări artificiale sau formaliste, deconectate de realitatea economică a investiției.

În lipsa unor clarificări oficiale, se constată riscul ca încadrarea activelor în subgrupa 2.1 sau clasa 2.2.9 să fie utilizată în mod neunitar de către organele de inspecție fiscală, cu consecința refuzării facilității fiscale în situații similare, exclusiv ca urmare a unor aprecieri diferite asupra clasificării tehnice a acelorași tipuri de active.

Având în vedere cele de mai sus, apreciem că se impune clarificarea modului de aplicare a trimiterii la subgrupa 2.1 și clasa 2.2.9 din Catalogul mijloacelor fixe în contextul art. 22 din Codul fiscal, în sensul stabilirii unor criterii unitare și previzibile de calificare a activelor eligibile, care să evite interpretările excesiv formaliste și să asigure aplicarea coerentă a facilității fiscale la nivelul tuturor structurilor de control fiscal.

În speranța unei analize pertinente a propunerilor noastre, vă asigurăm de toată disponibilitatea noastră pentru o cooperare eficientă în sprijinul contribuabililor și autorităților fiscale, în egală măsură.

Cu stimă,

Dan Manolescu

Președintele Camerei Consultanților Fiscali